

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Orańska-Zdych

Protokolant: Adam Firuta

przy udziale Prokuratora: Radosława Rejmoniaaka

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko J. K.

oskarżonemu o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

z urzędu

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanowił

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie przeciwko J. K. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.;

2. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Aktem oskarżenia z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie Ap. V Ds. 87/09 Prokurator zarzucił J. K., iż działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. G. (2) i J. G. (3) w ten sposób, że podając się za następców prawnych F. K., właściciela działko willa A. 394, nr ewidencyjny 57 z obrębku 3-11-14, położonej w W. przy ul. (...), uzyskali w dniu 02.07.2003 r. w Sądzie Rejonowym dla Warszawy M. XV Wydział Ksiąg Wieczystych wpis jako współwłaściciele wyżej wymienionej działki o wartości nie mniejszej niż 225.000 zł.; tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte na skutek zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, złożonego przez A. K. w dniu 5 czerwca 2009 r. (k. 1-3). Było to kolejne zawiadomienie tej samej treści, bowiem uprzednio A. K. złożyła je w dniu 11 maja 2006 r. (k. 124-130), a ponownie w dniu 29 czerwca 2009 r. (k. 336-340).

Wskutek wymienionego zawiadomienia z dnia 11 maja 2006 r. toczyło się postępowanie w Prokuraturze Rejonowej dla Warszawy Pragi Południe oraz w Prokuraturze Rejonowej w Kamiennej Górze (k. 1128-1134, 1173-1175).

Ostatecznie postanowieniem z 10 sierpnia 2007 r. wszczęto dochodzenie w sprawie oszustwa, dokonanego w dniu 27 listopada 1995 r., polegającego na wykorzystaniu zbieżności nazwiska (...) do stwierdzenia nabycia spadku przez J. G. (1) i J. K. poprzez przedłożenie sfałszowanych dokumentów w postaci aktów urodzenia i zgonu F. K., w konsekwencji czego wyłudzona została nieruchomość przy ul. (...) w W. o wartości 95.000 zł. na szkodę J. G. (2), tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2007 r. sygn. 5 Ds. 1630/07/5 Prokurator Prokuratury Rejonowej dla Warszawy Pragi Południe umorzył dochodzenie w tej sprawie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających zaistnienie przestępstwa (k. 1484-1486).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało uchylone postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie III Kp 2470/07 (k. 1522-1523).

Ponownie Prokurator umorzył dochodzenie w tej samej sprawie postanowieniem z dnia 25 marca 2008 r. sygn. 5 Ds. 315/08/5/7 (k. 1525-1526).

W związku z powyższym pełnomocnik pokrzywdzonego w dniu 8 maja 2008 r. złożył do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe subsydiarny akt oskarżenia zarzucając J. K.i J. G. (1), iż w dniu 27 listopada 1995 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu, wykorzystując zbieżność nazwisk i fałszując dokumenty w postaci aktów urodzenia i zgonu F. K., przedstawiali je w sądach i innych organach państwowych w celu uzyskania stwierdzenia nabycia spadku, w konsekwencji czego wyłudziła nieruchomości przy ul. (...)o wartości co najmniej 95.000 zł. na szkodę J. G. (2), tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (k. 1690-1692).

Postępowanie wszczęte wskutek złożenia powyższego oskarżenia zostało umorzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 9 października 2009 r. w sprawie III K 508/08 (k. 2491-2494).

Akt oskarżenia przeciwko tym samym osobom o ten sam czyn został także wcześniej, a to w dniu 26 września 2007 r. złożony do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe i postępowanie to również zostało prawomocnie zakończone (k. 2438 i akta SR dla Warszawy Pragi Południe III K 1128/07).

W toku postępowania przygotowawczego pokrzywdzony składał wnioski o wznowienie postępowania (k. 1537-1546 i 1687-1591), jednak nie zostały one uwzględnione przez Prokuratora, zaś po kolejnym zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa wydano postępowanie o wszczęciu śledztwa (k. 257).

Dostrzegając, iż akt oskarżenia w przedmiotowej sprawie jest sformułowany w sposób nieco odmienny od poprzednich opisów czynu, niewątpliwym jest, iż dotyczy on tego samego zdarzenia historycznego. Zasadnym jest natomiast stwierdzenie, iż w odróżnieniu od poprzednich sformułowań jest dużo mniej precyzyjny, nie wskazuje czasu popełnienia przestępstwa ani nie zawiera w ogóle opisu domniemanych czynności sprawczych oskarżonych, co było przedmiotem rozważań prowadzących do wydania przez tut. Sąd postanowienia o zwrocie sprawy Prokuratorowi celem usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego (k. 2225-2227).

Mimo tych uchybień, a także zmienionej kwalifikacji prawnej wskutek jej poszerzenia o przepis art. 294 § 1 k.k. oraz wyeliminowania art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. niewątpliwie zachodzi tożsamość czynu, kwalifikowanego jako oszustwo, przewidziane w formie podstawowej w art. 286 § 1 k.k.

Należy także mieć na uwadze, że „zdarzenie historyczne” ma szerszy zakres znaczeniowy niż pojęcie „czynu”, polegającego na konkretnym działaniu lub zaniechaniu (por. wyrok SN z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie III KK 366/10, LEX nr 846067 i z dnia 5 września 2006 r. w sprawie IV KK 194/06). W ramach zatem tego samego zdarzenia można dokonać odmiennego sprecyzowania ustaleń i nadać inną kwalifikację prawną. Identyczność czynu jest natomiast wyłączona, jeżeli w porównywanych jego określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego (postanowienie SN z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie III KK 368/09, LEX nr 584761).

Z powyższych względów, wobec całkowitej tożsamości podmiotu czynu, dóbr prawnych naruszonych czynem, czasu jego popełnienia oraz osób pokrzywdzonych stwierdzić należy, iż postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

Z uwagi natomiast, iż postępowanie karne o ten sam czyn, przeciwko tej samej osobie, zostało prawomocnie zakończone, zasadnym jest stwierdzenie, iż zachodzi powaga rzeczy osądzonej, skutkująca umorzeniem niniejszego postępowania.

Orzeczenie o kosztach opiera się na treści art. 632 pkt 2 k.p.k.